

bare de dem ad ligesom jeg. Der var ingen af dem, som citerede Indledningen til Skrivelsen, de citerede Slutningen, dette med de 6 Procent og den øvrige Tilførelse om, at Finansudvalget billiger, at man traf denne Foranstaltning, naar den ikke paaførte Statskassen nogen som helst Udgift. Jeg tror, at min Gengivelse er den mest korrekte. Navnlig det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gav det Udseende af, at han citerede ordret hele denne Protokoltilførelse, men det gjorde han ikke, det vil han selv indrømme mig. Saa kalder jeg mit det korrekte, hvor jeg omtalte, hvad der fandt Sted, den Gang den daværende Krigsminister Thomsen kom til Finansudvalget, og hvor jeg citerede ordret Slutningen af Referatet i Finansudvalgets Protokol, den Slutning, som udtaler, paa hvilke Vilkaar Finansudvalget er gaaet ind paa at give sin Tilslutning. Det er det, som det drejer sig om, det vare vi enige om, og saa synes jeg, det ærede Medlem kunde saa udmærket have ladet min Fremstilling være tilstrækkelig. Dette er imidlertid et ret underordnet Punkt, da vi i Virkeligheden ere enige i at gengive det, hvorom det drejer sig.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds kom saa højt op, at han talte om Grundlovsbrud og sammenlignede det, der her var sket, med og endog gjorde det værre end Provisorierne, fordi det, som her skete, aabenbart var noget fordægtigt. Disse Udtalelser finder jeg ingen Anledning til at komme yderligere ind paa.

Det ærede Medlem for Ringsted mente, at jeg havde villet føre et Forsvar for de Dispositioner, som vare truffene angaaende det indvundne Overskud ved Fabrikation for private paa de militære Værksteder, ved at henvise til, at Højre havde gjort det samme, og det ærede Medlem paastod siden, at det i Virkeligheden kun var en af Højres Ministre, og at man derfor ikke maatte tage dem en bloc — for Resten sagde det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) noget lignende —, det var kun Thomsen, der kunde siges noget om. I saa Henseende har den højtærede Forsvarsminister allerede oplyst, hvad jeg ogsaa udtalte i min første Fremstilling, at der alle Aarene igennem er udført Arbejde for private, og at den derved indvundne Fortjeneste — som jeg ogsaa ligesom nu den højtærede Minister opgav efter de Oplysninger, der have foreligget for Finansudvalget, til 20 pCt. — er godskreven Ammunitionskontoen, det vil sige, der

er leveret saa meget mere Ammunition, som der kan faas for dette Beløb. Jeg er altsaa fuldstændig berettiget til, om man vil, at rette den Anke mod samtlige Ministre, Højres Ministre en bloc, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) sagde.

Det ærede Medlem for Ringsted mente, at jeg havde været alt for ydmyg, jeg havde paataget mig og paalagt ogsaa det øvrige Finansudvalg Ansvar for, at der ikke tidligere var sket noget i denne Sag. Ja, ja, det ærede Medlem maa for mig gerne kalde det Ydmyghed, om han vil, jeg har kun givet, ogsaa paa dette Omraade, en fuldstændig aktmæssig Fremstilling af Sagen, som det ærede Medlem heller ikke har kunnet afkræfte, en Fremstilling, hvori jeg har oplyst, at der ikke fra Finansudvalgets Side nogen Sinde har været rettet Spørgsmaal eller forlangt Oplysninger om, hvor meget der tjentes paa Arbejdet for private, eller hvortil den eventuelle Fortjeneste blev anvendt. Al den Tale om, at først nu, den Gang den nuværende Forsvarsminister blev tvungen — som det ærede Medlem sagde — blev tvungen til at give Oplysninger, først da gav han dem, ja, den kan det ærede Medlem jo gerne prøve, om han kan faa til at gaa i Folk. Men de Medlemmer, der sode i Finansudvalget i de to Dage, vi havde Forhandling med den højtærede Minister om det Spørgsmaal, have i alt Fald ikke Følelsen af, at der var noget som helst i Retning af Modvillie til at gaa ind paa den Ordning af Sagen, som Finansudvalget maatte anse for den mest hensigtsmæssige.

Der var en lille Episode, et lille Af-snit af det ærede Medlems Tale, der interesserede mig overordentlig. Han havde nemlig først meget udførligt, jeg kunde for Resten sige meget drastisk, givet en Fremstilling af det bevillingsmæssig urigtige i, at en Minister anvendte Penge, der ikke stode opførte paa Finansloven. Men den Gang han kom ind paa at omtale de Foranstaltninger, der vare foretagne nu senest ude paa Geværfabrikken, dels til Anskaffelse af Maskiner og dels til ny Foranstaltninger ved Bygningerne, sagde det ærede Medlem, at havde det været et mindre Beløb — han nævnede for Resten ikke det Beløb, jeg havde nævnt, han sagde, det var et meget stort Beløb, det var, som jeg nævnede: 64,000 Kr. — altsaa, hvis det havde været et mindre Beløb, havde han ikke fundet Anledning til at gøre nogen Indvending mod det. Nu er det altsaa 64,000 Kr., og saa finder det